

هالند- لاهه ۲۰۱۹-۸-۱۱

از خواست خانوادهای تحصن کننده افغان در سویدن حمایت میکنیم! (فارو)

کرسی نشینان کابل بهمان اندازه که در تامین امنیت مردم در داخل کشور عاجزند، نمادی از بی مسولیتی در امور کشورداری، تامین عدالت، ایجاد معیشت، کاربرد تدابیر دولتداری، تامین حقوق بشر، و غیره میباشد. همین دولت با امضای توافقنامه اکتوبر ۲۰۱۶ بروکسل با سرنوشت هزاران پناهجوی افغان معامله پولی کرد و هزاران پناهجوی افغان را در سراسر اروپا و از جمله در سویدن بی سرنوشت ساخت.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو) بتاريخ ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۶ برای توضیح بهتر مشکلات و خطر برگرداندن، و تأثیرگذاری بالای پالیسی دولت سویدن که یکی از مهمانان عمده پناهجویان افغان است، کنفرانس " موج جدید پناهجویان افغان و بحران سیستم پناهندگی در اروپا" را در شهر گوتته بورگ سویدن با اشتراک اعضای پارلمان سویدن، نماینده پارلمان اروپایی سویدن، سازمان عفو بین المللی و تعدادی از صاحب نظران افغان و انجمنهای عضو فارو از کشورهای مختلف اروپایی برگزار کرد. با آنهم مشکلات در بعضی ابعاد ادامه یافت و حرکات اعتراضی و تحصن های افغانها در سالهای ۲۰۱۶، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ انعکاس دهنده مشکلاتیست که جامعه پناهجویان افغان همواره با آن روبرو بوده اند.

از یکماه بدینسو تعداد زیادی از خانواده های افغان همراه با کودکان شان در نوره بنتوریت (Norra Bantorget)

شهر استکهلم در اعتراض به سیاست غیر واقعبینانه دولت سویدن مبنی بر اخراج پناهجویان افغان دست به تحصن اعتراضی شبانه روزی زده اند. این خانواده ها که از نقاط مختلف سویدن در اینجا نسبت به سیاست سختگیرانه انگلشور تحصن نموده اند.

این حرکت اعتراضی کاملاً به جا و قابل پشتیبانی میباشد زیرا همین اکنون که صدها پناهجوی افغان در سویدن و هزاران پناهجوی رد شده افغان در سایر کشورهای اروپایی با خطر برگرداندن اجباری به کشوری روبرو اند

که هر روز در اثر حملات انتحاری، انفجاریم های کنار جاده و حملات هوایی ده ها انسان کشته و صدها نفر زخمی و معلول میگردند، و هیچ روزی نیست که در اقصی نقاط افغانستان، تکه پاره شده شدن بدن باشندگان را شاهد نباشیم.

سازمان عفو بین الملل با استناد برگزارشهای یوناما و مطالعات مستقل که خود شان در سال ۲۰۱۷ در افغانستان انجام داده اند در گزارش ۹ صفحه ای زیر نام " بازگشت اجباری بسوی خطر " مینوسد: " شکنجه یک خطر جدی دیگر در افغانستان میباشد. در سال ۲۰۱۷، کمیته ضد شکنجه سازمان ملل متحد که مسولیت نظارت از تطبیق کنوانسیون منع شکنجه، رفتاری های ظالمانه، و جزای های غیر انسانی و خلاف کرامت انسانی نیز نگرانی اشرا از موجودیت شکنجه و فضای

معافیت در برابر شکنجه در افغانستان ابراز کرده است. یافته های این کمیته (CAT) نشان میدهد که " بصورت کل شکنجه یک پدیده قبول شده و قانونی برای جامعه افغانی میباشد." مرتکبین جنایات جنگی و دیگر متخلفین حقوق بشر به شمول افرادی که عمل شکنجه را انجام میدهند هنوز هم در مقامات اجرایی در داخل دستگاه حکومتی ایفای وظیفه میکنند".

و در بخشی از آن گزارش در رابطه با وضعیت امنیتی چنین گزارش میکند.

"سازمان ملل متحد تنها در هشت ماه اول سال ۲۰۱۷ بیشتر از ۱۶۲۹۰ حادثه امنیتی را ثبت نمود. در ماه جون سال ۲۰۱۷، منشی عمومی سازمان ملل متحد و وضعیت افغانستان را "شدیدا وخیم" توصیف نمود، و سازمان اروپایی حفاظت از افراد ملکی و کمک های بشری (ECHO) اظهار نموده که وضعیت افغانستان به صورت روز افزون به یک بحران حاد بشری مبدل گردیده است".

در رابطه با اینکه اداره مهاجرت سویدن در پاسخ پناهیجویان میگویند که بعضی از نقاط افغانستان امن است توجه شانرا به همان گزارش از وضعیت شهرها و ولایت های افغانستان به این گزارش جلب میکنیم:

"از لحاظ تلفات ملکی، کابل یکی از خطرناکترین ولایات در افغانستان میباشد. در ۱۰ ولایات که بیشترین تلفات ملکی در آن رخ داده، نشان میدهد که جنگ ها در سراسر کشور اتفاق افتاده است، ولایات در شمال کشور، در جنوب، شرق، غرب و مناطق مرکزی همه متاثر شده اند. جنگ ها بسیار شدید است و گروه های مختلف دخیل میباشند که بطور مداوم تلاش مینمایند تا مناطقی را تحت تصرف خود در بیاورند و یا دوباره تصرف نمایند، و اعمال این گروهها غیر قابل پیش بینی میباشد. و اظهارات سر منشی عمومی سازمان ملل متحد، همچنان مقامات دولت امریکا، سازمانهای بین المللی UNAMA و بخشی از دولت افغانستان این امر را تایید میکند که مردم در سراسر افغانستان در معرض خطر قرار دارند."

و بلاخره در بخشی از این گزارش آمده است که:

"برعلاوه اینکه افغانها در اثر جنگ های متواتر به تهدید جدی متضرر شدن قرار دارند، بسیاری از مردم در کشور در معرض جدی متضرر شدن نیز قرار دارند - که در قانون بین المللی اروپا منحیت " تخطی سریع از اساسات حقوق بشر" ویر بنیاد نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در گروه مشخص اجتماعی یا نظریات سیاسی شخص، میباشد. آزار و اذیت یک تهدید محلی یا داخلی نیست. تخطی جدی از حقوق بشر در سراسر کشور صورت میگیرد، صرف نظر از اینکه منطقه تحت کنترل نیروهای طرفدار دولت باشد و یا تحت کنترل نیروهای مخالف دولت باشد. در مناطق تحت کنترل دولت، مقامات دولتی بصورت دوامدار مرتکب تخطی از حقوق بشر میشوند. گروههای طرفدار دولت مسوول تخلفاتی از قبیل کشتار عمدی، تجاوز، اخاذی و ایجاد ترس، میباشد. مناطقی که تحت کنترل نیروهای مخالف میباشد، تخطی از حقوق بشر بصورت گسترده صورت میگیرد. این تخطی ها شامل قتلهای دسته جمعی و بدون محاکمه، شکنجه و رفتار نادرست، همچنان انکار حق رفت و آمد آزادانه، آزادی بیان، حق اشتراک سیاسی، دسترسی به تعلیم و مراقبت های صحی. و مهمتر اینکه هر دو جناح در ساحاتی که تحت کنترل آنها نمیباشد، مرتکب تخطی از حقوق بشر میگردند".

خواست مشخص تحصن کنندگان این است که دولت سویدن با در نظر داشت وخامت روز افزون اوضاع امنیتی افغانستان بر تصمیم قبلی خویش مبنی بر اخراج این خانواده های افغان تجدید نظر نموده و بر مبنای اصول بشر دوستانه به این خانواده ها اجازه اقامت دائمی بدهد.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو) از این خواست تحصن کنندگان که متکی بر بی امنیتی فزاینده در افغانستان میباشد، جداً حمایت میکنند و در رابطه با خطرات امنیتی که بخصوص زنان و اطفال را تهدید میکند، اسناد معتبری را به اداره امور مهاجرت سویدن فرستاده و به مساعی خویش در حمایت عملی از تحصن کنندگان ادامه خواهد داد.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

(فارو)